

Phẩm 6: BẤT TƯ NGHÌ

Bấy giờ, Trưởng giả Duy-ma-cật hỏi Đại sĩ Văn-thù:

–Kính thưa Đại sĩ! Đại sĩ đã từng du hóa nơi vô lượng, vô số trăm ngàn ức cõi Phật. Vậy có những cõi Phật nào sử dụng những tòa Sư tử tuyệt hảo nhất không?

Đại sĩ Văn-thù nói:

–Có đấy, này tộc tánh tử! Về phía Đông, cách quốc độ Phật này bằng ba mươi sáu hằng hà sa thế giới, có thế giới tên Tu-di phan, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Tu-di Đấng Vương Như Lai, Chí Chân Đẳng Giác, hiện còn tại thế. Thân Ngài cao tám vạn bốn ngàn do-tuần. Tòa Sư tử của Ngài cao sáu vạn hai ngàn do-tuần. Cõi nước Tu-di phan có tám trăm bốn mươi vạn tòa Sư tử. Như Lai nơi cõi nước ấy thọ trì tất cả. Tòa Sư tử đó đẹp đẽ bậc nhất.

Lúc này, Trưởng giả Duy-ma-cật liền nhập định Như kỳ tượng, hiện thần túc, tức thì Như Lai Tu-di Đấng Vương cho dời ba vạn hai ngàn tòa Sư tử cao lớn đẹp đẽ – từ xưa chưa từng thấy – đến phòng của trưởng giả. Các vị Bồ-tát, các Thanh văn, chư Thiên, Đế Thích, Phạm vương, Tứ Thiên vương đều đến, vào nhà Trưởng giả Duy-ma-cật, thấy phòng của trưởng giả rất rộng lớn, dung chứa ba mươi hai ngàn tòa Sư tử mà không dồn ép gì cả. Cùng lúc, thành Duy-da-ly cũng không hề bị trở ngại. Chỗ ở của Phật và chỗ ở của Tứ Thiên vương cũng không bị ngăn ngại. Ai cũng thấy như cũ, không giảm.

Trưởng giả Duy-ma-cật thưa với Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Xin mời Đại sĩ đến ngồi trên tòa Sư tử, mời các Bồ-tát, thượng nhân cùng ngồi. Xin các vị tự biến thân mình cho xứng với tòa ấy. Các vị Bồ-tát được thần thông thì tự biến mình cao lớn bốn vạn hai ngàn do-tuần, ngồi lên tòa Sư tử. Các vị Bồ-tát mới phát tâm và các Thanh văn đều không lên được.

Trưởng giả Duy-ma-cật thưa Hiền giả Xá-lợi-phất:

–Dạ, xin mời Hiền giả Xá-lợi-phất lên ngồi trên tòa Sư tử.

Hiền giả Xá-lợi-phất nói:

–Tộc tánh tử! Tòa này cao lớn quá, tôi không lên được.

Trưởng giả Duy-ma-cật thưa:

–Thưa Hiền giả! Xin Hiền giả đánh lễ Đức Tu-di Đấng Vương Như Lai, sau đó thì ngồi được.

Khi ấy, các Bồ-tát mới phát tâm và các vị đại Thanh văn cùng đánh lễ Đức Tu-di Đấng Vương Như Lai, tức thì cùng ngồi được trên tòa Sư tử.

Hiền giả Xá-lợi-phất nói:

–Thật chưa từng có! Tộc tánh tử! Phòng này đã chứa được số tòa cao lớn như vậy, mà thành Duy-da-ly cũng không có gì chướng ngại. Chỗ Phật ở và chỗ của Tứ thiên không hề bị trở ngại. Nơi thành thị, thôn xóm cùng với cung điện chư Thiên, Long vương và Quỷ thần cũng không thấy chướng ngại gì.

Trưởng giả Duy-ma-cật thưa:

–Dạ, thưa Hiền giả Xá-lợi-phất! Chư Như Lai và Bồ-tát có tám pháp môn Bất khả tư nghì. Vị Bồ-tát nào biết được pháp môn giải thoát ấy thì đem núi Tu-di cao rộng nạp vào trong hạt cải mà núi vẫn không thêm bớt gì. Vì khi thực hiện việc đó, khiến Tứ Thiên vương cùng chư Thiên nơi cõi trời Đạo-lợi không biết là ai nạp mình vào đấy. Chỉ có người khác mới thấy Tu-di nạp vào hạt cải. Như thế gọi là pháp môn nhập cảnh giới

bất khả tư nghì.

Thưa Hiền giả Xá-lợi-phất! Bảy giờ, tam thiên thế giới như Phật đã thu nhỏ để trong lòng bàn tay phải, rồi đem đặt ở hàng hà sa Phật quốc, vậy mà người trong đó không hay biết ai đem mình để qua đây, rồi đưa trở về chỗ cũ, cũng không để cho mọi người hay biết mình quay lại, vì vẫn nguyên trạng.

Thưa Hiền giả Xá-lợi-phất! Có vô lượng người thờ luật sinh tử. Bồ-tát ở pháp môn Bất tư nghì vì những người thờ luật sinh tử, hóa hiện bảy ngày đêm thành ra một kiếp, làm cho họ tin và gọi đó là một kiếp, không biết đó là bảy ngày đêm.

Thưa Hiền giả Xá-lợi-phất! Bồ-tát ở trong pháp môn Bất tư nghì, đem mọi sự tốt đẹp của các quốc độ làm thành một quốc độ, đem tất cả chúng sinh đặt trong lòng bàn tay phải, tùy thuận giáo hóa họ và cùng du hành đến các thế giới như mặt trời mọc, không gây chấn động một quốc độ nào. Theo đó lễ bái, phụng sự chư Phật nơi mười phương, lại làm cho tất cả chúng sinh từ nơi một lỗ chân lông thấy cả nhật, nguyệt, tinh tú của mười phương thế giới. Mười phương tối tăm đều theo vào mà không hề tổn hại. Lại làm cho tất cả cõi Phật hiện có không giảm mà to lớn hơn và tất cả đều được tu hành. Lại có thể nắm lấy hàng sa thế giới phương dưới đưa lên đặt ở vô số cõi Phật khác nhau, giống như tiếp lấy người rớt hầm đặt lên đất bằng. Lại, Bồ-tát ở trong pháp môn Bất tư nghì vì tất cả chúng sinh hiện hình Phật như Phật đã hiện, hiện hình Duyên giác như Duyên giác đã hiện, hiện hình Thanh văn như Thanh văn đã hiện, hoặc hiện hình Thích, Phạm, Chuyển luân vương như họ đã hiện. Tùy theo sở nguyện thượng, trung, hạ của từng âm thanh, ngôn ngữ, trong mười phương thế giới, dùng tất cả ngôn ngữ, âm thanh êm ái của Phật để dẫn dắt họ như phát ra âm thanh vô thường, khổ, không, vô ngã của Phật. Vì sự việc giảng nói pháp của chư Phật như vậy nên phát ra các loại âm thanh như thế.

Bảy giờ, Trưởng lão Đại Ca-diếp nghe nói về pháp môn Bất tư nghì của Bồ-tát bèn nói với Hiền giả Xá-lợi-phất:

–Giống như Hiền giả ở trước các phàm phu hiện bày những thứ danh hương, nếu chẳng phải chỗ thấy biết của Bồ-tát thì không thể hiểu được. Nay các Thanh văn nghe lời này, có thể cùng lúc thấy được việc làm chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát. Ai nghe pháp môn Bất tư nghì ấy mà không phát tâm Bồ-đề vô thượng, thì như vậy, thưa Hiền giả, chúng ta làm sao dứt tuyệt gốc rễ đó? Đối với pháp Đại thừa như thế là chúng ta đã làm cho hạt giống bị hư hoại.

Tất cả hàng Thanh văn nghe lời này đều than khóc vang thấu đến tất cả tam thiên thế giới. Còn các Bồ-tát thì vui mừng lãnh thọ lời dạy ấy. Nếu hiểu rõ được pháp môn Bất tư nghì thì tất cả quân ma sẽ không làm gì được.

Khi Hiền giả Đại Ca-diếp giảng nói lời này, có ba vạn hai ngàn trời, người đều phát tâm Bồ-đề vô thượng. Trưởng giả Duy-ma-cật thưa với Trưởng lão Đại Ca-diếp:

–Thưa Hiền giả! Vô số vô lượng ma vương trong mười phương đều làm việc tạo sự sợ hãi, Bồ-tát ở trong pháp môn Bất tư nghì thường giải thoát cứu độ người. Việc làm của ma trong mười phương vô lượng thế giới là: hoặc theo Bồ-tát cầu xin tay, chân, tai, mũi, đầu, mắt, tủy, não, máu, thịt, da, xương, vợ con, tôi tớ, quyến thuộc, cầu xin thành nước, thôn xóm, cửa cải, thóc lúa, vàng bạc, ngọc minh nguyệt, san hô, châu báu, y phục, thức ăn uống và tất cả mọi thứ sở hữu. Bồ-tát ở trong pháp môn Bất tư nghì hay dùng phương tiện thiện xảo vì các Bồ-tát, tạo phương tiện thị hiện làm cho tánh họ được kiên cố. Vì sao? Vì nếu Bồ-tát ở trên cao xa thì không thể khiến hàng phàm phu làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

những việc thúc bách Bồ-tát như vậy.

Này Hiền giả Ca-diếp! Giống như voi quý giẫm đạp thì làm sao loài lừa chịu nổi? Việc làm như thế, các Bồ-tát khác không thể làm được. Bồ-tát nhẫn chịu sự thúc bách cũng giống như vậy. Bồ-tát hội nhập nơi pháp môn trí tuệ phương tiện Bất tư nghi là như thế.

